

НЕДОЗВОЉЕНА ЖАЛБА

Против решења већа из чл. 21. став 4. ЗКП у коме је уважавањем жалбе браниоца окривљеног преиначено решење судије за претходни поступак, тако што је окривљеном укинута притвор, жалба није дозвољена.

Из образложења:

Одредбом члана 456. став 2. ЗКП-а прописано је – жалба ће се одбацити решењем као недозвољена ако се утврди да је жалбу изјавило лице које није овлашћено за изјављивање жалбе или лице које се одрекло од жалбе или ако се утврди одустанак од жалбе или да је после одустанка поново изјављена жалба или ако жалба по закону није дозвољена.

Чланом 21. став 4. ЗКП-а прописано је – у већу од троје судија суд одлучује о жалбама против решења судије за претходни поступак и других решења у складу са овим законом, доноси одлуке ван главног претреса и ставља предлоге у случајевима предвиђеним у овом Законику или у другом закону.

Одредбом члана 465. став 4. ЗКП-а прописано је – против решења другостепеног суда жалба није дозвољена, осим ако овим закоником није другачије одређено.

Одредбом члана 467. став 3. ЗКП-а прописано је – о жалби против решења судија за претходни поступак одлучује веће истог суда (члан 21. став 4), ако овим закоником није другачије одређено. О седници већа суд може обавестити странке ако сматра да би њихово присуство било корисно за разјашњење ствари.

Увидом у списе предмета утврђено је да је веће из члана 21. став 4. ЗКП-а Вишег суда у Београду побијаним решењем одлучивало у другом степену по жалби браниоца окривљеног на решење судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.385/14 од 10.12.2014.године.

Стога, имајући у виду да је јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду изјавио жалбу против другостепеног решења Вишег суда у Београду, а на које решење, сходно напред цитираним законским одредбама, жалба није дозвољена, Апелациони суд у Београду налази да жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду треба одбацити као недозвољену.

*(Решење Вишег суда у Београду Кв.бр. 4164/2014 од 19. децембра 2014. године и решење Апелационог суда у Београду Кж2 бр. 58/15 од 13. јануара 2015. године)
аутор сентенце: Небојша Павловић,
судијски помоћник Апелационог суда у Београду*